

Trên đời này có những việc chính mắt mình trông thấy rành rành mà vẫn không hiểu được đúng sự thật.

Một lần Khổng Tử dẫn học trò đi du thuyết tại Lỗ sang Tề. Trong đám học trò đi với Khổng Tử có Nhan Hui và Tử Lộ là hai học trò yêu thích nhất Khổng Tử.

Trong thời Đông Chu, chiến tranh liên miên, các nước nhỏ bị nuốt chửng, dân chúng phiêu bạt điêu linh, lầm than đói khổ ... Thấy trò Khổng Tử cũng lâm vào cảnh rau cháo cầm hơi và cũng có nhu cầu ngày phải nhịn đói, nhịn khát. Tuy vậy, không một ai kêu than, thoái chí; tất cả đều quyệt tâm theo thầy đến cùng.

May mắn thay, ngày đầu tiên đến đất Tề, có một nhà hào phú từ lâu đã nghe danh Khổng Tử, nên đem bữa tiệc trò một ít gạo ... Khổng Tử liền phân công Tử Lộ dẫn các môn sinh vào rừng kiếm rau, còn Nhan Hui thì đi tìm nước uống cho thầy.

Tại sao Khổng Tử lại giao cho Nhan Hui - một đồ đệ đạo cao đức trọng mà Khổng Tử đã rất yêu quý việc này - phần việc nặng nề? Bởi lẽ, trong hoàn cảnh đói kém, phân công cho Nhan Hui việc này là hợp lý nhất.

Sau khi Tử Lộ dẫn các môn sinh vào rừng kiếm rau, Nhan Hui thấy cầm nhà bếp, Khổng Tử cầm sách đứng nhà trên, đi đến với nhà bếp, cách một cái sân nhỏ.

Đang đọc sách bỗng nghe một tiếng “cộp” từ nhà bếp vọng lên, Khổng Tử ngừng đọc, liếc mắt nhìn xuống ... thấy Nhan Hui từ từ bước vào, lấy đĩa xôi cầm cho vào tay và nói nhỏ với thầy: “Xong, Nhan Hui đã xong rồi, liếc mắt nhìn chung quanh ... rồi từ từ đi vào cầm lên miếng ...”

Hành động của Nhan Hui không lọt qua đôi mắt của thầy thấy tôn kính. Khổng Tử thấy dài ... ngẩng mặt lên trời mà than rằng: “Chao ôi! Học trò nhất của ta mà lại đi ăn uống thầy, uống rượu, đến một nháy mắt này ... Chao ôi! Bao nhiêu kẻ vọng vào nó thì là tan thành mây khói!”

Sau đó, T L cùng các môn sinh khác mang rau v ... Nhan H i i lu c rau ... Kh ng T v n n m im đầu kh ...

M t lát sau rau chín. Nhan H i và T L d n c m lên nhà trên; t t c các môn sinh ch p tay m i Kh ng T x i c m.

Kh ng T ng i d y và nói r ng: “Các con i! Chúng ta đi t đ t L sang T đ ng xa v n d m, th y r t m ng vì trong hoàn c nh lo n l c, d i n ng d m m a, đối kh nh th này mà các con v n gi đ c t m lòng trong s ch, các con v n yêu th ng đùm b c nhau, các con v n m t đ theo th y, tr i qua bao nhiêu ch ng đ ng đối c m, khát n c ...

Hôm nay, ngày đ u tiên đ n đ t T , may m n làm sao th y trò ta i có đ c b a c m. B a c m đ u tiên trên đ t T làm th y ch nh lòng nh đ n quê h ng n c L . Th y nh đ n cha m th y ... cho nên th y mu n x i m t bát c m đ cúng cha m th y, các con b o có nên chăng?

Tr Nhan H i đ ng im, còn các môn sinh đ u ch p tay th a: “Đ th a th y, nên i!”

Kh ng T i nói: “Nh ng không bi t n i c m này có s ch hay không?”

T t c h c trò không r ý Kh ng T mu n nói gì nên ng ngác nhìn nhau. Lúc b y gi Nhan H i li n ch p tay th a: “Đ th a th y, n i c m này không đ c s ch.”

Kh ng T h i: “T i sao?”

Nhan H i th a: “Khi c m chín con m vung ra xem th c m đã chín đ u ch a, ch ng may m t c n gió tràn vào, b hóng và b i trên nhà r i xu ng làm b n c n i c m. Con đã nhanh tay đ y vung i nh ng không k p. Sau đó con li n x i l p c m b n ra, đ nh v t đi ... nh ng i nghĩ: c m thì ít, anh em i đông, n u b l p c m b n này thì vô hình trung làm m t m t ph n ăn, anh em h n ph i ăn ít i. Vì th cho nên con đã m n phép th y và t t c anh em, ăn tr c ph n c m b n y, còn ph n c m s ch đ dâng th y và t t c anh em ...

## Chuyện nười còm còi a Khổng-T

T&#225;c Gi&#7843;: 3G luom-lat

Th&#7913; T&#432;, 09 Th&#225;ng 9 N&#259;m 2009 18:19

---

Thầy, như vậy là hôm nay con đã ăn cơm rồi ... bây giờ, con xin phép không ăn cơm nữa, con chỉ ăn phần rau. Và ... thầy, người còm đã ăn trước thì không nên cúng nĩa !

Nghe Nhan H nói xong, Khổng Tử ngửa mặt lên trời mà than rằng: “Chao ôi! Thầy ra trên đời này có nhẽ vì cớ chính mặt mình trông thầy rành rành mà vẫn không hiểu được đúng sự thật! Chao ôi! Suýt tí nữa là Khổng Tử này trở thành kẻ hèn đời!”